

ратъ на архіереа та който се наричаше Каіафа.

4 И совѣтовахася да Фанатъ Исуса съ лѣтъ ѿ да го оубіятъ.

5 И говореха, но да не направиме това въ праздникатъ, да не бы станало смущеніе въ народатъ.

6 И като видѣ Исусъ въ Виѳанія, въ къща та на Симона прокаженнаго:

7 Дойде при него една жена, коаго имаше стъкло съ многоцѣнно муро, ѿ изсипа го на глава та мѸ, гдѣто седѣше.

8 И като видѣха оученицы те мѸ, него доваха, ѿ говореха: защо стана тоа разсыпъ;

9 Понеже това муро можеше да се продаде за голема цѣна, ѿ да се раздаде на сиромаси те.

10 Я като разумѣ Исусъ, рече имъ: защо досажда те на жена та; понеже направѿ добра работа на мене.

11 Защото сиромаси те секога иматъ съ себе си, а мене секога нема те.

12 Защото тѸа, коаго излеа това муро на тѣло то ми, за погребеніе ме направѿ.

13 Истина ви говоримъ: защо дѣто да се проповѣда това евангеліе по сичкѿятъ свѣтъ, ще да се рече ѿ това,

чтого направѿ тѸа, въ поменъ неинъ.

14 ТогѸа видѣ единъ ѿ дванадесетъ те, който се наричаше Іуда Искариотскій, при архіереи те.

15 И рече: що ще да ми дадете, ѿ азъ да ви го предадемъ; а они мѸ въѣщаха тридесать сребренницъ.

16 И тогѸа тжресе прилично време да го предаде.

17 И въ първо день ѿпрѣсночнннхъ пристѣпиха оученицы те Исусови, ѿ речекоха мѸ: гдѣ искашъ да ти приготвиме да гдѣшъ пасха та;

18 Я тоѿ имъ рече: идѣте въ градъ оу еди кого, ѿ рече те мѸ: оучителю говори, време то ми е близъ, оу тебе ще да направимъ пасха та съ оученицы те си.

19 И сториха оученицы те каквото имъ заповѣда Исусъ: ѿ приготвиха пасха та.

20 Я като се стемни, седѣше съ дванадесете оученицы.

21 И като гдѣха, рече имъ: истина ви говоримъ: защо единъ ѿ васъ ще да ме предаде.

22 Я они като скорбѣха много, начинаха секой ѿ нихъ да мѸ дѸма: да не бждемъ азъ, Господи;

23 Я тоѿ ѿговорѿ, ѿ рече: